

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá rodinnou politikou ve vztahu k rodinám po rozvodu/rozchodu. Autorka práce poukazuje na problémy, se kterými se neúplné rodiny po rozvratu nejčastěji potýkají. Práce se zaměřuje především na existující možnosti úpravy poměrů nezletilých dětí po rozvodu. Hovoří o tom, jaká rizika mohou přinášet jednotlivé úpravy poměrů pro dítě a jaké okolnosti vedly ke změně v oblasti úpravy poměrů. Práce obsahuje kazuistiku k jednotlivým formám péče po rozvodu. V souvislosti s vyživovací povinností se práce zaměřuje na dosavadní veřejněpolitické nástroje sloužící k vymáhání vyživovací povinnosti a nově vznikající politice v podobě „*institutu zálohového výživného*“. Stanovených cílů diplomové práce bylo dosaženo na základě provedeného desk research a především na základě získaných primárních dat z kvalitativního výzkumu, který byl realizován formou expertních polostrukturovaných rozhovorů. Neúplné rodiny jsou na základě hlavního teoretického východiska ale i výsledků provedeného výzkumu pojímány za skupinu „dependents“. Mezi další teoretická ukotvení diplomové práce patří teorie materiální a psychické deprivace. O materiální deprivaci je hovořeno v souvislosti s neplacením vyživovací povinnosti povinným rodičem, v jejímž důsledku se neúplné rodiny v naprosté většině v čele s matkou dostávají často až do tristní životní situace, ve kterých dochází k ohrožení zájmů dítěte. Neplacení výživného na nezletilé dítě je palčivý problém, na který v současné době neexistuje žádný účinný veřejněpolitický nástroj, jakým by bylo možné jej vyřešit. O psychické deprivaci je především hovořeno v kontextu porozvodového uspořádání vztahů v rodině, ve kterém bývá ohrožen zdravý psychický vývoj dítěte z důvodu možných přetrvávajících konfliktů mezi rodiči i v souvislosti s odlukou dítěte od druhého rodiče. Přínosem této práce je poskytnutí uceleného pohledu na problematiku situace rodin po rozvratu, kterému v České republice není věnována dostatečná pozornost, o čemž svědčí i skutečnost, že v současném nastavení rodinné politiky, nenalezneme žádnou sociální dávku speciálně určenou pro sólo rodiče. Důležitost zabývat se touto problematikou autorka spatřuje především v dodržování zájmů dítěte.